

PREDGOVOR

006

— Sjećanje je uvijek fenomen vezan za specifičan odnošaj onog prošlog i onog sadašnjeg. Ono je, s jedne strane, uvijek oblik *prizivanja* prošlog u trenutnost prezenta te, s druge strane, *uplitanje* sadašnjeg u događajne i mentalne procese koji su regulirali ondašnje arhiviranje neposredno proživljenih okolnosti. Ono je po svojoj prirodi često varljivo, nepouzdan, ponekad iskrivljeno i distorzirajuće s obzirom na okolnosti u kojima je nastalo, ali istovremeno, uvijek tako osobno i individualno.

Prijevodni dijelovi odabrani u ovome broju iz tog su razloga višestruko aspektualne prirode, kako s obzirom na predmet u kojemu se sjećanje tematizira na vrlo osobit način, tako i s obzirom na metodu kojom se pristupa toj medijski posredovanoj, prostorno-vremenski pozicioniranoj, antropološkoj i sociokulturnoj činjenici. Naša sjećanja tako nikada nisu naša, ona su uvijek prepletaj kolektivnih tvorbi pojmovnih kategorija pomoću kojih se mi, kao pojedinci ugniježđeni u kontekst dinamičnih kulturnih procesa i diskurzivno proizvedećih identitetskih praksi, odnosimo prema svijetu preko složenog procesa suodnošenja onoga što je bilo i onoga što jest. Sjećanje je tako proizvod kulturnih tvorbi načinâ na koje se određene društvene formacije odlučuju razračuna(va)ti s potencijalno problematičnim i povijesno bitnim činjenicama za vlastito svakodnevlje. Predmetna različitost reprezentacijskih sustava sjećanja tako uvijek za sobom povlači i onu metodološku koja se kreće od proučavanja svakodnevnih uporaba autobiografskog diskur-

sa (Chaloupka), pitanja refiguracije holokausta (LaCapra) i traumatski intoniranih povijesnih događaja različito konfiguriranih u divergentnim medijskim formama izražavanja (Yaeger Kaplan), preko medijski specifičnih postupaka koji prizivaju memorijske momente i procese na dvjema razinama: onoj predmetno-sadržajnoj, kao što su obiteljske fotografije (Hirsch) i filmovi modernističkog perioda (Deleuze), i onoj medijsko-formalnoj, na kojoj se sadržajno dani elementi, pomoću specifičnih postupaka “novih” medija, tematiziraju na pripadajući im način.

Autorski dio ovog broja, uvijek selekcijom širi od užeg tematskog opredjeljenja prijevodnih dijelova, tek se dijelom veže za spomenutu problematiku, iako je djelomično uzima u obzir i tematizira kroz svoje mnogostruke realizacije. Ovim smo brojem, koji se tek *konceptijski* veže za prethodni, pokušali djelatno pridonijeti uspostavi jednog naizglednog kontinuiteta između dvaju tematski različito orijentiranih brojeva, ukoliko se o kontinuitetu numeričke dvostrukosti uopće i može govoriti.

Uredništvo